

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 73.612/1
van 13 juli 2023

over

een voorontwerp van decreet ‘over grensoverschrijdend gedrag
in het hoger onderwijs’

Op 10 mei 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘over grensoverschrijdend gedrag in het hoger onderwijs’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 29 juni 2023. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 juli 2023.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot wijziging van de Codex Hoger Onderwijs teneinde een wettelijk kader te creëren voor de ontwikkeling en implementatie van een beleid rond grensoverschrijdend gedrag in het hoger onderwijs. Meer in het bijzonder voorziet het voorontwerp in de centrale registratie en actieve opvolging van elke melding in het kader van grensoverschrijdend gedrag bij elke hogeronderwijsinstelling en in een wettelijk statuut voor vertrouwenspersonen voor studenten.

Onder deel II van de Codex Hoger Onderwijs wordt een nieuwe titel 6 ingevoerd die betrekking heeft op grensoverschrijdend gedrag. In het ontworpen artikel II.355/2 van de Codex Hoger Onderwijs wordt aangegeven wat er van personeelsleden en studenten van een hogeronderwijsinstelling wordt verwacht in de omgang met collega's en met studenten. Het ontworpen artikel II.355/3, § 1, van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat binnen elke onderwijsinstelling een gedragscode over grensoverschrijdend gedrag wordt opgesteld, alsook een procedure voor de meldingen over grensoverschrijdend gedrag en de opvolging ervan binnen de instelling. Het ontworpen artikel II.355/3 bepaalt voorts dat elke hogeronderwijsinstelling minstens één intern meldpunt opricht voor meldingen van grensoverschrijdend gedrag van zowel studenten als personeel aan de vertrouwenspersoon voor studenten of de vertrouwenspersoon voor personeel en een centraal register bijhoudt waarin alle meldingen worden opgenomen. Het ontworpen artikel II.355/4 van de Codex Hoger Onderwijs legt op dat elke hogeronderwijsinstelling minstens één vertrouwenspersoon voor studenten aanstelt. Minstens de helft van deze vertrouwenspersonen behoort niet tot het zelfstandig academisch personeel of het onderwijspersoneel. Er wordt bepaald welke acties die vertrouwenspersoon kan ondernemen en dat die per melding een individueel dossier bijhoudt. Voorts omschrijft het ontworpen artikel de gevallen waarin de tuchtoverheid op de hoogte wordt gesteld door de vertrouwenspersoon voor studenten of de vertrouwenspersoon voor personeel van een melding over grensoverschrijdend gedrag en regelt het de bekwaamheidsvereisten van de vertrouwenspersoon voor studenten en de vertrouwenspersoon voor personeel. Ook bevat het ontworpen artikel een regeling over de uitwisseling van gegevens tussen de vertrouwenspersoon voor studenten, de vertrouwenspersoon voor personeel en de preventieadviseur psychosociale aspecten en legt het aan de vertrouwenspersonen voor studenten een rapportageplicht op. Tot slot bepaalt het ontworpen artikel dat vrijwilligers, extern gefinancierde onderzoekers en doctoraatsstudenten werkzaam in een hogeronderwijsinstelling meldingen over grensoverschrijdend gedrag kunnen doen bij het intern meldpunt, waarbij zij voor de verdere afhandeling worden gelijkgesteld met personeel.

Daarnaast worden bepaalde artikelen van de Codex Hoger Onderwijs gewijzigd. De definiëring van grensoverschrijdend gedrag en de bestanddelen ervan worden opgenomen. De rol van de ombudspersoon wordt onderscheiden van die van de vertrouwenspersoon. De raadpleging door de hogeronderwijsinstelling van de studenten wordt opgelegd over het beleid en de procedure rond de werking van de vertrouwenspersoon voor studenten. In de mogelijkheid van een preventieve schorsing wordt voorzien van personeelsleden bij grensoverschrijdend gedrag.

Het aan te nemen decreet zal in werking treden vanaf het academiejaar 2023-2024.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

Verwerking van persoonsgegevens

2. Meerdere bepalingen van het voorontwerp, in het bijzonder de artikelen 7 en 8, strekken ertoe de verwerking te regelen van persoonsgegevens in het licht van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ (hierna: de AVG).

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke schending van het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.¹

Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van de Raad van State van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.²

Overeenkomstig artikel 5, lid 1, b), van de AVG moet elke verwerking van persoonsgegevens plaatsvinden met een bepaald doeleinde en mogen gegevens die verzameld zijn voor een bepaald doeleinde in principe niet verder worden verwerkt voor een ander doeleinde. Dit principe geldt bij elke verwerking, ongeacht of die verwerking plaatsvindt binnen dezelfde organisatie. Overeenkomstig het beginsel van de minimale gegevensverwerking vastgelegd in artikel 5, lid 1, c), van de AVG, dat ook inherent is aan het proportionaliteitsbeginsel dat voortvloeit uit artikel 22 van de Grondwet, mogen alleen die gegevens verwerkt worden die strikt noodzakelijk zijn ten aanzien van het nagestreefde doel. Een gelijkaardige bepaling is opgenomen in artikel 5,

¹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof; zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

² Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, opmerking 101 (Parl.St. Kamer 2020-21, nr. 55-1951/001, 119). Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1 en GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2.

1, e), van de AVG met betrekking tot de bewaartermijn, nl. de persoonsgegevens mogen niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Indien de informatie die wordt verwerkt bijzondere categorieën van persoonsgegevens betreft, zoals omschreven in artikel 9, g) en h), van de AVG, alsook persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten, zoals omschreven in artikel 10 van de AVG, moet worden voorzien in passende en specifieke maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden van de personen.

3.1. Het ontworpen artikel II.355/3, § 3, van de Codex Hoger Onderwijs verplicht het bestuur van de hogeronderwijsinstelling om een centraal register bij te houden waarin alle meldingen van grensoverschrijdend gedrag bij het intern meldpunt, de vertrouwenspersoon voor studenten en de vertrouwenspersoon voor personeel worden geregistreerd.

Het ontworpen artikel II.355/3, § 3, tweede lid, van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat in dit register “minstens” een beschrijving van de feiten van grensoverschrijdend gedrag wordt opgenomen. Uit het registreren van de “beschrijving van de feiten” (met inbegrip van de data van die feiten) volgt dat alle gegevens die worden gemeld in aanmerking komen voor verwerking. Daarbij zullen uiteraard gegevens worden verwerkt betreffende de melder en de steller van het grensoverschrijdend gedrag, maar eveneens kunnen in de beschrijving van de feiten gegevens voorkomen betreffende derden die betrokken waren bij de feiten (bijv. als getuige).

Op deze wijze zijn de gegevens die worden opgenomen te vaag en niet op voldoende duidelijke en afgebakende wijze omschreven ten opzichte van de categorieën van betrokken personen en ten opzichte van de met de verwerking nagestreefde doelstelling. Dit geldt des te meer gelet op het feit dat er wellicht bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 9 en 10 van de AVG in het centraal register zullen worden opgenomen.

De met de verwerking van persoonsgegevens beoogde doelstelling moet bijgevolg uitdrukkelijk in het ontworpen decreet worden bepaald. De memorie van toelichting stelt dat het doel van het centraal register “erin bestaat (...) om alle meldingen die plaatsvonden binnen de instelling te verzamelen op één digitale plek” en “het de instelling in staat (moet) stellen om personen waarover meerdere meldingen zijn gebeurd accurater op te volgen en ten aanzien van deze personen gepaste maatregelen uit te werken en te implementeren”. Het register vormt “ook een tool om te monitoren of de procedures gevolgd zijn alsook om de kwaliteit van de opvolging te bewaken”.

Daarnaast moet op limitatieve wijze, en dus niet aan de hand van de toevoeging “minstens”, bepaald worden welke gegevens geregistreerd worden.

3.2. Bovendien moet in de ontworpen bepaling verduidelijkt worden van welke categorieën van betrokken personen de gegevens worden geregistreerd en verwerkt. Het volstaat daarbij niet, zoals in de ontworpen bepaling, enkel te verwijzen naar de melder. Ook de andere (mogelijke) betrokken personen moeten worden omschreven.

3.3. Ook wat betreft de categorie van personen die toegang hebben tot het centraal register, moet het voorontwerp verduidelijkt worden. Het ontworpen artikel II.355/3, § 3, derde lid, van de Codex Hoger Onderwijs verleent immers onder meer toegang, naast aan de preventieadviseur en de vertrouwenspersonen voor studenten en de vertrouwenspersoon voor personeel, aan de “instelling”. Dit laatste begrip is te ruim, waardoor niet duidelijk is welke personen van de instelling toegang hebben tot het centraal register. Het begrip “instelling” moet worden vervangen door een preciezere omschrijving.

3.4. Het ontworpen artikel II.355/3, § 3, vierde lid, van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt de bewaartermijn van “de verklaringen inzake feiten die in het register worden opgenomen”.

Aangezien het register ook andere gegevens lijkt te zullen bevatten dan de verklaringen inzake de feiten, is het twijfelachtig of aldus de bewaartermijn wordt vastgelegd van alle gegevens die in het centraal register worden opgenomen. Ook op dit punt moet het voorontwerp worden verduidelijkt. Daarbij moet er rekening mee gehouden worden dat voor alle verwerkte gegevens in een bewaartermijn moet worden voorzien.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat de bewaartermijn in alle gevallen tien jaar bedraagt, te rekenen vanaf de dag dat een personeelslid of student deze verklaringen heeft laten optekenen. De vraag rijst of deze algemene bewaartermijn in overeenstemming kan worden geacht met het proportionaliteitsbeginsel zoals dat volgt uit het vermelde artikel 5, 1, e), AVG. De proportionaliteit lijkt immers te vereisen dat onder meer een verschillende bewaartermijn wordt gehanteerd al naargelang de melding gedrag tussen studenten betreft, of al naargelang het gevolg dat aan een bepaalde melding is gegeven.

3.5. Het ontworpen artikel II.355/3, § 3, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat de naam van de melder enkel wordt geregistreerd indien hij daarmee instemt. Hierbij moet het voorontwerp verduidelijken of het niet registreren van de naam ertoe leidt dat er sprake zal zijn van anonieme gegevens³ dan wel gepseudonimiseerde gegevens⁴ (in het geval een melding elektronisch kan gebeuren, lijkt het niet vermelden van de naam er niet toe te leiden dat er sprake is van anonieme gegevens). Ook lijkt een bepaling daarover te moeten worden opgenomen voor betrokken derden.

4.1. In het ontworpen artikel II.355/4, § 3, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs (niet “artikel 355/4”) is bepaald dat elke vertrouwenspersoon voor studenten of vertrouwenspersoon voor personeel, de bevoegde tuchtinstantie op de hoogte kan brengen van een melding over grensoverschrijdend gedrag mits akkoord van de melder.

³ Zijnde gegevens die geen betrekking hebben op een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon of op persoonsgegevens die zodanig anoniem zijn gemaakt dat de betrokkene niet of niet meer identificeerbaar is, welke gegevens niet als persoonsgegevens in de zin van de AVG worden beschouwd (overweging 26 van de AVG).

⁴ Zijnde gegevens die op zodanige wijze worden verwerkt dat zij niet meer aan een specifieke betrokkene kunnen worden gekoppeld zonder dat er aanvullende gegevens worden gebruikt, mits deze aanvullende gegevens apart worden bewaard en technische en organisatorische maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de persoonsgegevens niet aan een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon worden gekoppeld, welke gegevens wel als persoonsgegevens in de zin van de AVG worden beschouwd (artikel 4, 5), van de AVG).

In de ontworpen bepaling moet worden vastgelegd welke gegevens van de melding, en in het bijzonder welke gegevens die geen betrekking hebben op de melder, kunnen worden doorgegeven aan de tuchtinstantie. Het doorgeven van gegevens van de melding kan immers, voor zover deze geen geanonimiseerde gegevens betreffen, als de verwerking van persoonsgegevens worden beschouwd in de zin van de AVG. Bijgevolg dient ook voor de essentiële elementen van deze verwerking van persoonsgegevens in een decretale regeling te worden voorzien.

4.2. In het ontworpen artikel II.355/4, § 3, tweede lid, van de Codex Hoger Onderwijs, wordt bepaald dat bij meerdere meldingen ten aanzien van een bepaald persoon de vertrouwenspersoon voor studenten of de vertrouwenspersoon voor personeel “verder initiatief (kan) nemen”, mits de anonimiteit van alle melders altijd gegarandeerd kan worden. Bij een acuut risico neemt de vertrouwenspersoon “een initiatief” met inachtneming van de regels van het beroepsgeheim bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat met het “initiatief” wordt bedoeld het op de hoogte brengen van de tuchtinstantie van een melding. Dit dient zo te worden geschreven in de ontworpen bepaling. Ook hier moet bovendien, zoals opgemerkt *sub* 4.1, verduidelijkt worden welke gegevens, in het bijzonder de gegevens die niet de melder betreffen, aan de tuchtinstantie mogen worden meegedeeld.

5. In het ontworpen artikel II.355/4, § 5, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs wordt bepaald dat de vertrouwenspersoon studenten, de vertrouwenspersoon personeel en de preventieadviseur psychosociale aspecten, die allen zijn gebonden door het beroepsgeheim, “waar nodig” het recht en de plicht hebben met elkaar contact op te nemen en dat zij “pertinente” informatie kunnen uitwisselen.⁵

Uit de ontworpen bepaling blijkt niet wat het doel is van de uitwisseling van informatie. Ook in de memorie van toelichting wordt daarover niets vermeld. De ontworpen bepaling is te ruim geformuleerd zodat niet blijkt waarvoor en welke “*pertinente*” informatie kan worden uitgewisseld. De ontworpen bepaling moet worden herschreven, waarbij ook de essentiële elementen van de gegevensuitwisseling worden opgenomen.

Een gelijkaardige opmerking moet worden geformuleerd met betrekking tot het tweede lid van de ontworpen bepaling, dat het per melding bijhouden van een individueel dossier door de vertrouwenspersoon studenten voorschrijft.

Beroepsgeheim

6. De vertrouwenspersoon voor studenten en de vertrouwenspersoon voor personeel zijn gebonden door het beroepsgeheim vastgelegd in artikel 458 van het Strafwetboek. Dit volgt uit respectievelijk het ontworpen artikel II.355/4, § 5, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs en artikel 32*quinquiesdecies* van de wet van 4 augustus 1996 ‘betreffende het welzijn van de

⁵ Vgl. artikel 32*quinquiesdecies*, 1°, 6° en 7°, van de wet van 4 augustus 1996 ‘betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk’ waarin de uitwisseling tussen de vertrouwenspersoon personeel en de preventieadviseur psychosociale aspecten wordt geregeld.

werknemers bij de uitvoering van hun werk'. Op basis van deze laatste bepaling is ook de preventieadviseur psychosociale aspecten gebonden door het beroepsgeheim.

Uit het ontworpen artikel II.355/4, § 3, tweede lid, van de Codex Hoger Onderwijs volgt dat de vertrouwenspersoon voor studenten en de vertrouwenspersoon voor personeel bij het zich voordoen van een situatie “die een acuut risico inhoudt voor de melder, derden of de instelling”, de tuchtinstantie op de hoogte van een melding brengt. Aldus is er in dat geval sprake van een meldplicht en wordt een uitzondering ingevoerd op het beroepsgeheim. Het beroepsgeheim laat immers de geheimplichtigen niet toe informatie te delen met anderen dan de geheimrechtigde.

In het ontworpen artikel II.355/4, § 5, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs wordt bepaald dat de vertrouwenspersoon studenten, de vertrouwenspersoon personeel en de preventieadviseur psychosociale aspecten, die allen zijn gebonden door het beroepsgeheim, “*waar nodig*” het recht en de plicht hebben met elkaar contact op te nemen en dat zij “*pertinente*” informatie kunnen uitwisselen. Ook dit betreft een uitzondering op het beroepsgeheim.

7. De geheimhoudingsplicht, die door de wetgever aan de houder van het beroepsgeheim is opgelegd, heeft hoofdzakelijk tot doel het fundamentele recht op eerbiediging van het privéleven te beschermen van diegene die iemand in vertrouwen neemt. Daarenboven is de inachtneming van het beroepsgeheim de *conditio sine qua non* voor het instellen van een vertrouwensband tussen de houder van het geheim en de persoon die iemand in vertrouwen neemt. Alleen die vertrouwensband maakt het voor de houder van het beroepsgeheim mogelijk de persoon die hem in vertrouwen neemt op dienstige wijze bijstand te verlenen.⁶

Het beroepsgeheim is evenwel niet absoluut. Artikel 458 van het Strafwetboek zelf bepaalt overigens dat de houders van het beroepsgeheim niet strafbaar zijn wanneer wetgeving hen verplicht of toelaat de geheimen die hen zijn toevertrouwd, bekend te maken.

8. De opheffing van het beroepsgeheim zal echter, gelet op het doel van het beroepsgeheim, een betekenisvolle impact hebben op de bescherming van het privéleven.

De voormelde ontworpen bepalingen moeten dus worden beschouwd als een inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven, meer bepaald wat het aspect bescherming van persoonsgegevens betreft, dat gewaarborgd wordt bij artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Om in het licht van de voornoemde bepalingen aanvaardbaar te zijn, moet de inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven worden geformuleerd in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen die het mogelijk maken de gevallen te voorzien waarin de wetgever een dergelijke inmenging toestaat. Elke inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven moet bovendien steunen op een redelijke verantwoording en evenredig zijn met de door de wetgever nagestreefde doelstellingen.⁷

⁶ GwH 14 maart 2019, nr. 44/2019, B.4.1, GwH 15 juli 2021, nr. 107/2021, B.19.2.

⁷ Adv.RvS 63.192/2 van 19 april 2018 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 30 juli 2018 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens’, *Parl.St.* Kamer

9.1. Hoewel met de inmenging waarin het ontworpen artikel II.355/4, § 3, tweede lid, van de Codex Hoger Onderwijs voorziet, een legitiem doel wordt nagestreefd, zijnde de tuchtoverheid de mogelijkheid te geven gepaste maatregelen te nemen ingeval van grensoverschrijdend gedrag, dient te worden nagegaan of de ontworpen bepaling voldoet aan de eisen van wettigheid en voorzienbaarheid zodat kan worden toegezien op de naleving van de eis van de evenredigheid.

Zoals reeds opgemerkt, dient te worden verduidelijkt dat een “initiatief” het op de hoogte brengen van de tuchtoverheid van een melding betreft en dienen de gegevens die daarbij worden doorgegeven, te worden bepaald.

Waar wordt bepaald dat dit gebeurt wanneer er zich een situatie voordoet die een acuut risico inhoudt voor de melder, derden of de instelling, wordt in de memorie van toelichting het best verduidelijkt wat het acuut risico precies kan inhouden voor de instelling.

9.2. De bepaling in het ontworpen artikel II.355/4, § 5, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs, dat de vertrouwenspersonen en de preventieadviseur waar nodig het recht en de plicht hebben om contact op te nemen en “pertinente informatie” uit te wisselen lijkt te vaag en te onduidelijk om op ondubbelzinnige wijze na te gaan wanneer van het beroepsgeheim kan worden afgeweken. De bepaling moet worden verduidelijkt.

Wetgevingstechnische kwaliteit van het voorontwerp

10. In het ontworpen artikel II.355/3, § 3, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs, wordt bepaald dat voor het bijhouden van het centraal register “de regels met betrekking tot de verwerking en de bescherming van de persoonsgegevens in uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming (worden) gerespecteerd”. In het ontworpen tweede lid, wordt bepaald dat de in het opgenomen register gegevens worden “opgeslagen en verwerkt conform de AVG regelgeving”. In het ontworpen artikel II.355/4, § 5, van de Codex Hoger Onderwijs wordt bepaald dat bij de samenwerking en de uitwisseling van gegevens tussen de vertrouwenspersoon voor studenten, de vertrouwenspersoon voor personeel en de preventieadviseur psychosociale aspecten, “(d)e verordening (EU) 2016/679 (...) (algemene verordening gegevensbescherming) (...) hierbij in acht (wordt) genomen”.

Los van de slordigheid van de uiteenlopende verwijzingen naar de AVG, moet worden opgemerkt dat aangezien de AVG rechtstreeks toepasselijk is, het overbodig is dergelijke algemene bepalingen op te nemen.

2017-18, nr. 3126/1; adv.RvS 63.202/2 van 26 april 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 5 september 2018 ‘tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG’, *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 3185/1; adv.RvS 70.542/AV van 24 december 2021 over een voorontwerp van wet ‘betreffende de verplichte vaccinatie tegen COVID-19 van gezondheidsbeoefenaars’, *Parl.St.* Kamer 2021-22, nr. 2533/1.

11. Er moet worden gewaakt over de eenvormigheid van de gebruikte begrippen. In enkele bepalingen van het voorontwerp wordt verwezen naar de “werknemer”.⁸ Het ligt meer in de lijn met de overige ontworpen bepalingen en de Codex Hoger Onderwijs te verwijzen naar het “personeelslid”.

Er wordt het best verwezen naar de vertrouwenspersoon voor studenten of de vertrouwenspersoon voor personeel (en niet naar “de vertrouwenspersoon voor studenten of personeel”).

Soms wordt er verwezen naar “studiecontext” en soms naar “onderwijscontext”. Indien hiermee verschillende begrippen worden beoogd, moet worden verduidelijkt waarin het verschil ligt. In het andere geval gebruikte men één enkele term.

12. Het voorontwerp bevat enkele slordigheden die moeten worden verbeterd. Bij wijze van voorbeeld wordt op het volgende gewezen.

In het ontworpen artikel II.355/3, § 1, van de Codex Hoger Onderwijs wordt verwezen naar “*de vertegenwoordigers van de studenten en het personeel*” die samen met het bestuur een gedragscode opstellen. Men voege het woord “van” in tussen “en” en “het”.

In een wettekst worden het best geen afkortingen gebruikt. Men schrijve “i.h.k.v.” in het ontworpen artikel II.355/3, § 3, van de Codex Hoger Onderwijs voluit.

In het ontworpen artikel II.355/3, § 3, van de Codex Hoger Onderwijs moet duidelijker blijken of de zin die begint met de woorden “De naam van de melder wordt niet in het register opgenomen...” een afzonderlijk lid vormt of niet.

In het ontworpen artikel II.355/3, § 3, tweede lid, van de Codex Hoger Onderwijs moeten de woorden “zoals in vorige paragraaf beschrevenen” geschrapt worden of verbeterd (onder meer door te verwijzen naar het vorige lid en niet naar de vorige paragraaf).

Artikel 8 van het voorontwerp voert een nieuw artikel II.355/4 in. De tekst van de ontworpen bepaling moet in die zin verbeterd worden.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 8

13. Het ontworpen artikel II.355/4, van de Codex Hoger Onderwijs is verwarrend opgesteld doordat het eerst de vertrouwenspersoon voor studenten regelt, vervolgens verwijst naar zowel de vertrouwenspersoon voor studenten als naar de vertrouwenspersoon voor personeel, en dan weer regelingen bevat die enkel gelden voor de vertrouwenspersonen voor studenten.

Het lijkt duidelijker in het ontworpen artikel II.355/4 van de Codex Hoger Onderwijs de vertrouwenspersoon voor studenten te regelen, en vervolgens een bepaling op te

⁸ Het betreft de ontworpen artikelen I.3, 31°/1 en 50°/1, II.355/3, § 3, derde lid en vijfde lid.

stellen die regelingen inzake de vertrouwenspersoon voor personeel bevat (eventueel door het van toepassing maken van bepalingen inzake de vertrouwenspersoon voor studenten).

14. In het ontworpen artikel II.355/4, § 4, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs wordt bepaald dat de vertrouwenspersonen beschikken “over de vaardigheden en kennis die nodig zijn voor de uitoefening van de opdracht als vertrouwenspersoon”. Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de vertrouwenspersoon binnen zes maanden na zijn aanstelling een basisopleiding volgt, zodat “zo snel als mogelijk” voor de nodige opleiding en professionalisering wordt gezorgd. Deze bepalingen lijken contradictorisch.

Artikel 12

15. Er wordt bepaald dat het aan te nemen voorontwerp in werking treedt “vanaf het academiejaar 2023-2024”.

Dit wordt beter geherformuleerd zodat het voorontwerp in werking treedt op een bepaalde datum en van toepassing is vanaf het academiejaar 2023-2024.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME